

กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ (DPIIM Economic Review)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนมกราคม 2553

สารบัญ	หน้า
สภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนธันวาคม 2552	1
ข่าวสารเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	
- ข่าวสารในประเทศ	3
- ข่าวสารต่างประเทศ	6
สถานการณ์แร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	
- สถานการณ์เบือกไซด์และฟลูออรีสปาร์ในจีน	8
- ราคาแร่และโลหะที่น่าสนใจ	9
มุมมองทางเศรษฐกิจศาสตร์	
- บทเรียนจากแม่น้ำ Tsolum : เหมืองแร่ระยะสั้น มลพิษระยะยาว	12
สาระน่ารู้	
- กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin)	14

กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (ศอ.)
สำนักบริหารยุทธศาสตร์ (สบย.)
โทร. 02 202 3672-3

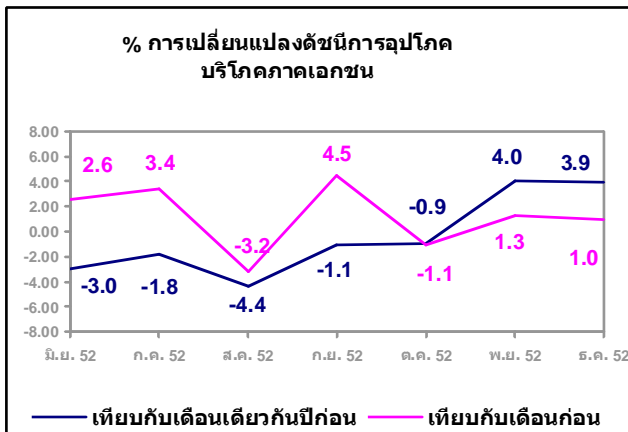
ความคิดเห็นที่ปรากฏใน กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละคน
มิได้สะท้อนถึงความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) แต่อย่างใด

ภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนธันวาคม 2552

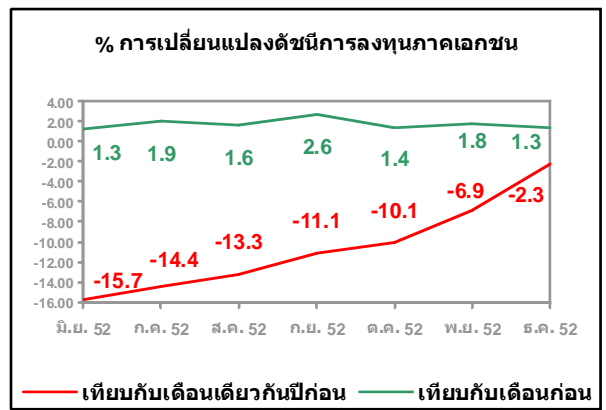
โดย นายบุญวัฒน์ ขุนอินทร์

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนธันวาคม 2552 ว่าฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องและกระจายไปทุกภาคเศรษฐกิจมากขึ้น ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้นในทุกสาขาการผลิต หลังจากแผ่วลงไปเล็กน้อยในเดือนก่อน ทั้งนี้ การจ้างงาน รายได้เกษตรกร และรายได้จากการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้น เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ และเป็นแรงส่งที่จะทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างชัดเจนต่อไป ส่วนอัตราเงินเฟ้อเริ่มสูงขึ้นจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยรายละเอียดสภาวะเศรษฐกิจมหภาคของเดือนธันวาคม 2552 มีดังนี้

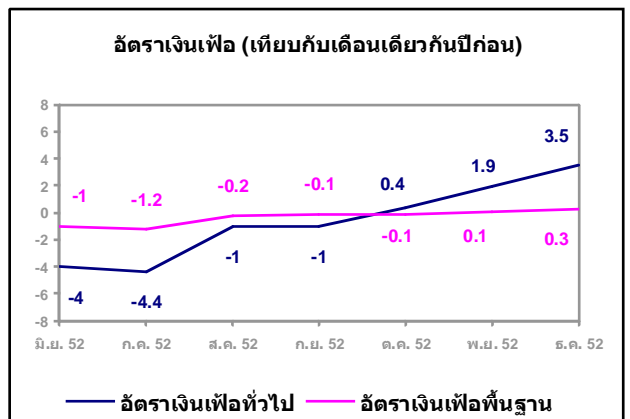
ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 1 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยเป็นผลมาจากรายได้เกษตรกรที่ปรับตัวดีขึ้น การว่างงานที่ลดลง และผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นมากขึ้น ทำให้การบริโภคขยายตัวดีขึ้นทั้งการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ปริมาณการใช้ไฟฟ้าครัวเรือน และปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

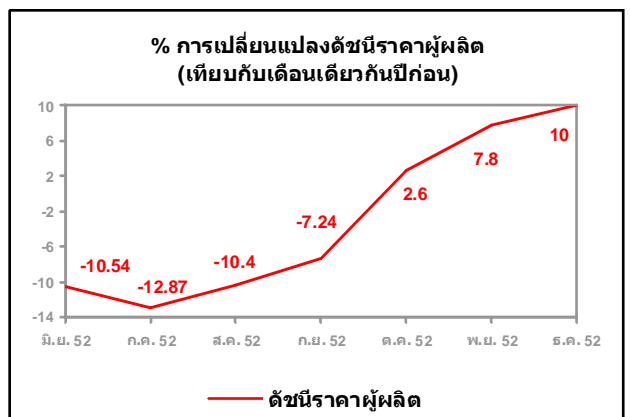
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน หดตัวร้อยละ 2.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน เป็นการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 และขยายตัวร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดวิกฤต โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเพื่อทดแทนการเสื่อมสภาพของเครื่องจักรและอุปกรณ์ อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ มีแนวโน้มที่จะลงทุนเพิ่มขึ้น แต่นักธุรกิจยังมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาการเมืองภายในประเทศ ปัญหากรณีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และราคาน้ำมันที่ผันผวน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 3.5 สูงขึ้นต่อเนื่อง สาเหตุสำคัญมาจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้นมาก ส่วน **อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน** เพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 0.3 ทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเดือนก่อน ตามภาวะเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงฟื้นตัวที่ทำให้ราคาสินค้าและบริการส่วนใหญ่ค่อนข้างทรงตัว

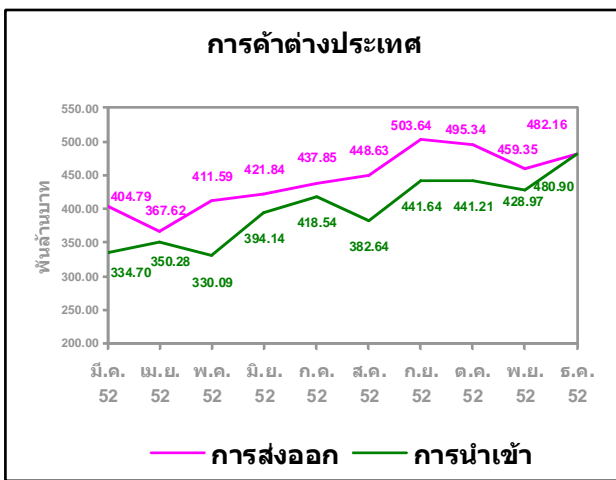
ดัชนีราคาผู้ผลิต ขยายตัวร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นทุกหมวด ทั้งหมวดผลผลิตเกษตรกรรม หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การส่งออก มีมูลค่า 482,162.6 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 19.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวในทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูง ส่วนสินค้าค้าเกษตรขยายตัวจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ

การนำเข้า มีมูลค่า 480,907.9 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 21.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 12 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน ปรับตัวดีขึ้นมากในทุกกลุ่มทั้งการนำเข้าเพื่อการบริโภค การลงทุน และการผลิต

ดุลการค้า ในเดือนนี้เกินดุลเพียง 1,254.7 ล้านบาท และดุลการค้าทั้งปี 2552 เกินดุลรวมทั้งสิ้น 591,950.2 ล้านบาท

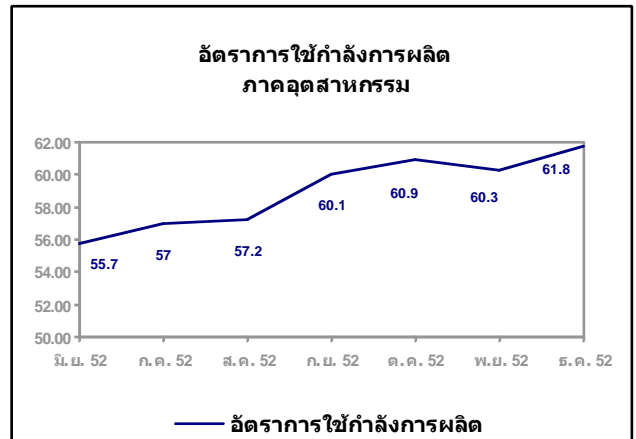
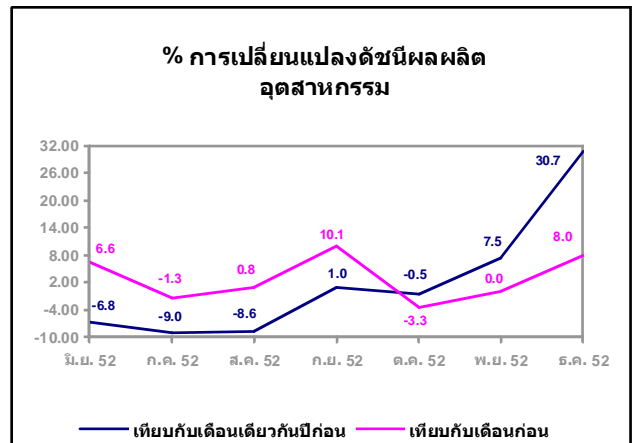

อัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทแข็งค่าขึ้นในเกือบทุกสกุลหลัก ทั้งดอลลาร์สหรัฐฯ ปอนด์ ยูโร เยน ดอลลาร์สิงคโปร์ และริงกิตมาเลเซีย ส่วนดอลลาร์ฮ่องกง และรูเปย์อินโดนีเซียยังเท่ากับอัตราในเดือนก่อน ทำให้ **ดัชนีค่าเงินบาท** แข็งค่าขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 76.93 หลังจากก่อนหน้านี้อ่อนค่าอย่างต่อเนื่อง 6 เดือนติดต่อกัน

สกุลเงิน	พ.ย.	ธ.ค.
	2552	2552
ดอลลาร์สหรัฐฯ	33.23	33.18
ปอนด์	55.19	53.83
ยูโร	49.59	48.43
เยน (ต่อ 100 เยน)	37.66	37.01
ดอลลาร์ฮ่องกง	4.28	4.28
ริงกิตมาเลเซีย	9.78	9.72
ดอลลาร์สิงคโปร์	23.92	23.76
รูเปย์ (ต่อ 1,000 รูเปย์)	3.51	3.51
ดัชนีค่าเงินบาท	76.33	76.93

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้รายงานดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนธันวาคม 2552 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ขยายตัวมากถึงร้อยละ 30.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 8 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่มีเสถียรภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นทางเศรษฐกิจของทั่วโลกที่เริ่มเห็นผล ทั้งผู้ประกอบการและนักลงทุนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น โดยการขยายตัวส่วนใหญ่เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive ยานยนต์ น้ำตาล และการผลิตเหล็ก ทำให้ **อัตราการใช้กำลังการผลิต** ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60.3 ในเดือนก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 61.8

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนธันวาคม 2552 ธนาคารแห่งประเทศไทย
- บทวิเคราะห์ดัชนีราคาผู้ผลิตเดือนธันวาคม 2552 สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
- มูลค่าการส่งออก-นำเข้า และดุลการค้า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์
- ข่าวดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนธันวาคม 2552 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ข่าวเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

โดย นายจักร์ ชลไพศาล

**เร่งตั้ง 3 สถาบันอิสระพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้าง พลาสติก ยาง
ครบวงจร**

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเปิดเผยว่า กระทรวงอุตสาหกรรมจะเร่งจัดตั้งสถาบันอิสระอีก 3 แห่งในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่ สถาบันพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติก สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา และสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้าง

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า การจัดตั้งสถาบันอิสระเพิ่ม 3 แห่ง จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมแบบครบวงจร โดยจะดึงผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน เพื่อให้การกำหนดแนวทางพัฒนาอุตสาหกรรมตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการกำหนดยุทธศาสตร์ โครงสร้างองค์กร และบุคลากร ทั้งนี้สถาบันที่ตั้งขึ้นใหม่อาจขึ้นอยู่กับมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเหมือนสถาบันอิสระเดิมที่มีอยู่แล้ว 7 สถาบัน

สำหรับสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้าง จะทำหน้าที่พัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยเริ่มจากการพัฒนาวัสดุก่อสร้าง ไปจนถึงพัฒนาให้ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างมีความเข้มแข็งพร้อมที่จะไปรับงานก่อสร้างในต่างประเทศ โดยมีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เข้ามาดูแลด้านการจัดตั้ง

(ที่มา: ไทยรัฐ วันที่ 6 มกราคม 2553)

อบต. ค้านขยายเหมืองทองคำอัคราฯ

นางศิริวรรณ ธีระชาติดำรง สมาชิก อบต. เขาเจ็ดลูก อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร และนางสาวสีกัญญา ธีระชาติดำรง แกนนำชาวบ้านต่อต้านเขาเจ็ดลูก นำชาวบ้านในพื้นที่กว่า 50 คน ยื่นหนังสือต่อนายสุวิทย์ วิษโรทัยกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร คัดค้านการขยายเหมืองแร่ทองคำของบริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด เนื่องจากยังไม่ได้แก้ปัญหาผลกระทบด้านมลภาวะเป็นพิษในแหล่งน้ำใต้ดิน และปัญหาฝุ่นละอองตามที่ชาวบ้านเรียกร้องก่อนหน้านี้

ทั้งนี้ กลุ่มชาวบ้านได้ยื่นหนังสือคัดค้านต่ออุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบว่าโครงการขยายเหมืองของบริษัท อัคราไมนิ่ง จะผ่านหรือไม่ นอกจากนี้ ยังแจ้งความไว้ที่

สถานีตำรวจภูธรทับคล้อเพื่อดำเนินคดีกับบริษัท อัคราไมนิ่ง ฐานปิดทางสาธารณประโยชน์สายตะพานหิน-ทับคล้อ อีกด้วย (ที่มา: โปสตัดูเดย์ วันที่ 7 มกราคม 2553)

ค่าภาคหลวงแร่ทองคำพุ่ง ตามราคาทองคำ

นายสมเกียรติ ภู่งงชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยว่า ราคาทองคำที่ปรับเพิ่มขึ้นในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ทำให้รัฐบาลสามารถเก็บค่าภาคหลวงเฉลี่ยได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3-5 ของราคาทองคำ จากเดิมที่เก็บได้ในอัตราคงที่ร้อยละ 2.5 ซึ่งทำให้รัฐบาลสามารถเก็บค่าภาคหลวงได้เพิ่มขึ้นอีกตามอัตราก้าวหน้าที่กำหนดไว้ ซึ่งอัตราการเก็บค่าภาคหลวงลักษณะนี้ของประเทศไทยถือว่าสูงที่สุดในโลก

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2552 คณะรัฐมนตรีมีมติให้ชะลอการอนุมัติอาชญาบัตรพิเศษและประทานบัตรสำหรับเหมืองแร่ทองคำออกไปก่อนจนกว่ากระทรวงอุตสาหกรรมจะจัดทำแผนพัฒนาเหมืองแร่ทองคำให้เสร็จสิ้นเสียก่อน ซึ่งนายสมเกียรติ เปิดเผยว่าปัจจุบัน กพร. ได้ร่างแผนพัฒนาเหมืองแร่ทองคำเสร็จแล้ว อยู่ระหว่างการขอความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คาดว่าจะนำเสนอ ครม. เพื่อพิจารณาแผนพัฒนา และออกนโยบายในการพิจารณาอนุมัติให้อาชญาบัตรพิเศษและประทานบัตรที่ค้างอยู่ได้

(ที่มา: www.prachachat.net วันที่ 7 มกราคม 2553)

‘พลอยกาญจน์’ หยุดทำเหมืองเนื่องจากวิกฤติเศรษฐกิจ

นายชัยพร จันท์เพ็ญ กรรมการผู้จัดการกลุ่มบริษัทพลอยกาญจน์ จำกัด เปิดเผยว่า ในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ประกอบกับราคาน้ำมันแพง ค่าเงินบาทไม่มีเสถียรภาพ ทำให้ธุรกิจของกลุ่มได้รับผลกระทบ จึงตัดสินใจหยุดการทำเหมืองพลอยประมาณ 3,700 ไร่ ที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งยังไม่สามารถระบุได้ว่าจะกลับมาดำเนินการต่อหรือปิดถาวร

อย่างไรก็ตาม เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดกับคนงานบริษัทจึงได้ดำเนินธุรกิจใหม่ประกอบด้วย ธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ประดับพลอยและนิล นอกจากนี้ บริษัทมีความสนใจที่จะเข้าไปลงทุนทำธุรกิจในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ในโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย ซึ่งจะต้องใช้วัสดุก่อสร้างจำนวนมาก รวมทั้งสนใจที่จะเข้าไปลงทุนทำเหมืองดีบุก ซึ่งเป็นธุรกิจที่บริษัทเคยมีประสบการณ์มาก่อน

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 18 มกราคม 2553)

พนัสนิคมร้องสอบบริษัทแร่ วันก่อนมลพิษ

ชาวบ้านเนินหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เตรียมเดินทางเข้าร้องเรียนต่อนายวารุจ สิริวัฒน์ ประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้ตรวจสอบการประกอบกิจการของบริษัทที่รับซื้อแร่และแต่งแร่แห่งหนึ่งว่าได้รับอนุญาตถูกต้องและผ่านการพิจารณาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือไม่

ทั้งนี้ ชาวบ้านเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อเหมือนชาวบ้านในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง จนยากจะเยียวยารักษา เพราะขณะนี้ชาวบ้านเริ่มได้รับผลกระทบแล้ว อาทิ ปัญหาเสียงดังฝุ่นละอองของแร่ ตลอดจนการขนถ่ายแร่ที่ใช้รถบรรทุกขนาดใหญ่ ส่งผลให้ถนนชำรุดเสียหาย นอกจากนี้ยังมีเศษวัสดุจากการขนถ่ายตกลงจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

(ที่มา: www.posttoday.com วันที่ 13 มกราคม 2553)

เตรียมร้องศาลระงับโรงเกลือทำดินทรุด

นายอุโรม แก้วจันทร์ ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 5 จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า สาเหตุที่พื้นดินในหมู่ 4 ตำบลค้างพลู อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ทรุดตัวลงเป็นหลุมขนาดใหญ่ น่าจะมีสาเหตุมาจากโรงเกลือดูดน้ำใต้ดิน เพราะบริเวณดังกล่าวเป็นดินร่วนปนทรายไม่น่าจะเกิดโพรงใต้ดินตามธรรมชาติ และประสานให้กระทรวงอุตสาหกรรมควบคุมการใช้ น้ำใต้ดินเพื่อป้องกันแผ่นดินทรุดที่อาจขยายตัวเพิ่มขึ้น

นายอ่อน ป้อมสันเทียะ ผู้ใหญ่บ้านโคกมงคล หมู่ 17 ตำบลสำโรง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา เปิดเผยว่าชาวบ้านกำลังหารือกันว่าอาจจะยื่นคำร้องต่อศาลปกครองเพื่อมีคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระงับการสูบน้ำใต้ดินของโรงเกลือในพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้แผ่นดินทรุด

(ที่มา: โปสตัดเดย์ วันที่ 6 และ 8 มกราคม 2553)

คาดตลาดวัสดุยิปซัมปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 3

นายวลิต จิยะวรนนท์ กรรมการผู้อำนวยการฝ่ายขายและการตลาด บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิปซัม จำกัด (มหาชน) ผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยิปซัม คาดการณ์ว่าในปี 2553 ตลาดวัสดุยิปซัมจะขยายตัวร้อยละ 3 ตามการเติบโตของภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันตลาดวัสดุยิปซัมมีมูลค่าประมาณ 3,000 ล้านบาท หรือมีปริมาณ 59 ล้านตารางเมตร

นายวลิต เปิดเผยว่าตลาดวัสดุยิปซัมของไทยมีปริมาณการใช้ยังน้อยเมื่อเทียบกับหลายๆ ประเทศ โดยส่วนใหญ่ใช้ในส่วนของการฝ้าเพดานเป็นหลัก แต่ใช้สำหรับการก่อสร้างระบบผนังยังน้อยมากเมื่อเทียบกับในประเทศญี่ปุ่น ออสเตรเลีย หรือยุโรป ซึ่งมีการใช้ยิปซัมในระบบผนังมากกว่าร้อยละ 50

นอกจากนี้ คาดว่าโครงการภายใต้งบประมาณไทยเข้มแข็งจะส่งผลให้ปริมาณการใช้ยิปซัมเติบโตขึ้นร้อยละ 5-10 เนื่องจากจะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างทั้งทางตรง คือ การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง และทางอ้อม คือ การกระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภค

(ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 12 มกราคม 2553)

คาดตลาดอะลูมิเนียมปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 5-10

นางสาวเจนนิศา คุวินิชกุล ผู้อำนวยการบริหาร บริษัท เอ็ม ที อลูมิเนียม จำกัด เปิดเผยว่า ตลาดอะลูมิเนียมในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5-10 เนื่องจากธุรกิจต่างๆ ที่ต้องใช้ อะลูมิเนียมเริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นตามการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เฟอร์นิเจอร์ และรถยนต์

ทั้งนี้ อะลูมิเนียมสามารถใช้ทดแทนวัสดุได้หลากหลาย และมีประสิทธิภาพดีกว่า เช่น สามารถใช้แทนเหล็กได้ เนื่องจากมีความแข็งแรงใกล้เคียงกันแต่น้ำหนักเบากว่าถึง 3 เท่าตัว หรือนำอะลูมิเนียมมาเป็นส่วนประกอบของรถยนต์จะช่วยลดน้ำหนักลงได้ร้อยละ 10 ทำให้สามารถประหยัดน้ำมันได้

ปัจจุบันตลาดอะลูมิเนียมของไทยมีมูลค่าประมาณ 50,000-60,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นสินค้าในกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประมาณร้อยละ 70 และมีสัดส่วนการใช้ อะลูมิเนียมต่อคนไม่ถึง 1 กิโลกรัม ในขณะที่ต่างประเทศมีอัตราการใช้อะลูมิเนียมประมาณ 6-7 กิโลกรัมต่อคน

(ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 29 มกราคม 2553)

ครึ่งราคาหินพลต 3 เดือน

นางสาวชุติมา บุญยประภัศร อธิบดีกรมการค้าภายในเปิดเผยว่า ได้รับแจ้งจากผู้ผลิตเหล็กแผ่นเคลือบคิงคองและเหล็กแผ่นเคลือบโครเมียม (หินพลต) ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตกระป๋องว่าจะยังไม่มี การปรับขึ้นราคาหินพลตตามนโยบายของนางพรทิวา นาคาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการครึ่งราคาสินค้าออกไปอีก 3 เดือน แม้ว่าต้นทุนวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศจะปรับราคาสูงขึ้น ซึ่งการครึ่งราคาหินพลตต่อไปอีก 3 เดือนเป็นผลจากการหารือและตกลงร่วมกันของ 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้นำเข้า ผู้ผลิต และผู้ใช้

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 28 มกราคม 2553)

คาดมูลค่าการลงทุนก่อสร้างปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 10-14

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดการณ์ว่าในปี 2553 อุตสาหกรรมก่อสร้างมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ดี โดยการลงทุนด้านการก่อสร้าง ณ ราคาคงที่ จะมีการขยายตัวประมาณร้อยละ 3.0-6.5 ส่วนมูลค่าการลงทุนด้านการก่อสร้าง ณ ราคาปีปัจจุบันจะอยู่ที่ 819,000-847,000 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10-14 เมื่อเทียบกับปีก่อน

ทั้งนี้ การก่อสร้างในกลุ่มที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมได้ประโยชน์จากมาตรการของรัฐบาล เช่น การปรับเงื่อนไขของโครงการบ้านบีไอไอให้ครอบคลุมบ้านระดับราคาไม่เกิน 1.2 ล้านบาท และคอนโดมิเนียมไม่เกิน 1 ล้านบาท ซึ่งน่าจะทำให้ราคาที่อยู่อาศัยในโครงการดังกล่าวลดลงและส่งผลให้ตลาดที่อยู่อาศัยระดับกลางและล่างคึกคักมากขึ้น

การแก้ไข พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจค้าปลีกอาจส่งผลให้มีการเร่งลงทุนขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีกก่อนที่ พ.ร.บ. ดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ สำหรับโครงการลงทุนภาครัฐคาดว่าโครงการลงทุนขนาดเล็กที่พร้อมจะดำเนินการได้จะเป็นปัจจัยผลักดันธุรกิจก่อสร้างในช่วงครึ่งปีแรก สำหรับโครงการพื้นฐานขนาดใหญ่ นั้น คาดว่าจะเริ่มต้นได้อย่างเร็วในช่วงครึ่งหลังของปี

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 18 มกราคม 2553)

ข่าวเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

นางสาวกรร เกศเดือนเมฆ

ผลผลิตดีบุกในปี 2552 ของ PT Koba ต่ำกว่าเป้าหมาย

ในปี 2552 บริษัท PT Koba ของอินโดนีเซียมีผลผลิตแร่ดีบุกอยู่ที่ระดับ 6,150 ตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าปี 2551 แต่ต่ำกว่าเป้าหมายที่บริษัทตั้งไว้ สาเหตุมาจากการเกิดน้ำท่วมบริเวณเหมือง และในปี 2553 บริษัทตั้งเป้าหมายผลผลิตคาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 6,435 ตัน เพิ่มขึ้น 5%

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาบริษัทมีผลผลิตโลหะดีบุกมากกว่าแร่ดีบุก

(ที่มา : www.itri.co.uk, วันที่ 12 มกราคม 2553)

ผลผลิตโลหะเงินของบริษัท Hecla เพิ่มขึ้น

ในปี 2552 บริษัท Hecla Mining Company ของสหรัฐอเมริกา เป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงทางด้านการผลิตทองคำและเงินที่เก่าแก่ มีอายุกว่า 119 ปี มีผลผลิตเงินอยู่ที่ระดับ 10.9 ล้านออนซ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 เมื่อเทียบกับปี 2551 และคาดว่าในปี 2553 จะมีการผลิตโลหะเงินอยู่ที่ระดับประมาณ 10-11 ล้านออนซ์ โดยผลผลิตโลหะเงินของบริษัทเพิ่มขึ้นเป็นปีที่สามติดต่อกัน สำหรับผลผลิตตะกั่วและสังกะสีในปี 2552 อยู่ที่ประมาณ 44,000 ตัน และ 80,000 ตัน ตามลำดับ

(ที่มา : www.newsblaze.com, วันที่ 15 มกราคม 2553)

สถานการณ์โลหะนิกเกิลในปี 2553

ผลจากวิกฤตการณ์ทางการเงินของโลก ส่งผลให้ราคานิกเกิลขึ้นลงๆ โดยราคานิกเกิลที่ตลาดโลหะลอนดอนขึ้นสูงสุดมากกว่า 52,000 เหรียญสหรัฐต่อตันในเดือนพฤษภาคม 2550 เนื่องจากความต้องการที่แข็งแกร่งและการลดลงของระดับสต็อก หลังจากนั้นราคากลับลดลงต่ำกว่าร้อยละ 80 เมื่อตอนปลายปี 2551 เนื่องจากความต้องการนิกเกิลลดลง และในไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 ราคากลับมาเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 18,500 เหรียญสหรัฐต่อตัน

ระหว่างปี 2543-2549 ตลาดนิกเกิลมีความแข็งแกร่ง การบริโภคของโลกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ต่อปี โดยจีนเป็นประเทศที่มีการเติบโตมากที่สุด ระหว่างปี 2543-2552 ความต้องการภายในประเทศของจีนเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 25 ต่อปี ส่งผลให้จีนเป็นผู้บริโภคนิกเกิลรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยในปี 2538 จีนบริโภค

นิกเกิลประมาณร้อยละ 4 ของการบริโภคของโลก หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 ในปี 2551

ความต้องการนิกเกิลขึ้นอยู่กับผลผลิตของเหล็กกล้าไร้สนิม (Stainless steel) ซึ่งมีการใช้นิกเกิลเป็นวัตถุดิบประมาณสองในสามของการบริโภคนิกเกิล โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 ความต้องการใช้นิกเกิลของโลกยังคงลดลงติดต่อกันมาสามปี ผลผลิตนิกเกิลของโลกในปี 2552 อยู่ที่ระดับ 1.28 ล้านตัน คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตของนิกเกิลจะเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 1.44 ล้านตัน

(ที่มา : www.commodityonline.com, วันที่ 15 มกราคม 2553)

ซิลิ ส่งออกทองแดงลดลง

ในปี 2552 มูลค่าการส่งออกแร่ทั้งหมดของประเทศชิลีอยู่ที่ระดับ 29.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 21.68 เมื่อเทียบกับปี 2551 เช่นเดียวกับการส่งออกทองแดง มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 26.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 17.98 เมื่อเทียบกับปี 2551

Cochilco คาดการณ์ว่าในปี 2553 ผลผลิตทองแดงของประเทศจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 อยู่ที่ระดับ 5.7 ล้านตัน

(ที่มา : www.stockpoint.com, วันที่ 16 มกราคม 2553)

Roskill คาดว่า ในปี 2553 การบริโภคนิกเกิลจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 7

Roskill บริษัทวิจัยและค้นคว้าแร่และโลหะระหว่างประเทศ คาดว่าความต้องการนิกเกิลจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 ในปี 2553 หลังจากที่ความต้องการนิกเกิลตกลงมาสามปีติดต่อกัน ความต้องการนิกเกิลที่เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการเหล็กกล้าไร้สนิม ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้นิกเกิลมากที่สุด คาดว่าสูงถึง 27 ล้านตันในปี 2553 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 ในปี 2554 อยู่ที่ระดับ 30 ล้านตัน

ในปี 2553 ผลผลิตโลหะนิกเกิลจากแร่จะเพิ่มขึ้นประมาณ 1.4 ล้านตัน คาดว่าราคานิกเกิลจะไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ราคาเฉลี่ยในปี 2553 อยู่ระหว่าง 20,000 เหรียญสหรัฐต่อตัน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในปี 2554 และ ปี 2555 โดยราคาเฉลี่ยระหว่างปี 2553-2555 จะสูงกว่า 22,000 เหรียญสหรัฐต่อตัน

(ที่มา : www.steelguru.com, วันที่ 16 มกราคม 2553)

ผลผลิตเหล็ก ในปี 2552 ของบริษัท Kryvorizhstal ลดลง

ในปี 2552 บริษัท Kryvorizhstal ผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่ที่สุดในยูเครน ซึ่งมี ArcelorMittal เป็นเจ้าของ ลดการผลิตเหล็กขั้นต้นลงอยู่ที่ระดับ 5.054 ล้านตัน จากปี 2551 ที่ระดับ 6.233 ล้านตัน และเหล็กดิบลงอยู่ที่ระดับ 4.418 ล้านตัน จาก 5.632 ล้านตัน ในปี 2551

ขณะที่ผลผลิตเหล็กทั้งหมดของยูเครนในปี 2552 ลดลงอยู่ที่ระดับ 30 ล้านตัน จาก 37.1 ล้านตันในปี 2551 และ 42.8 ล้านตันในปี 2550

ผลจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินของโลกและภาวะเศรษฐกิจถดถอย ส่งผลให้ผู้ผลิตเหล็กของยูเครนต้องเผชิญกับความต้องการเหล็กที่ลดลง ทำให้ผู้ผลิตเหล็กหลายรายต้องลดปริมาณการผลิต

(ที่มา : www.steelmillsoftheworld.com วันที่ 16 มกราคม 2553)

บริษัท POSCO ของเกาหลีใต้คาดว่าความต้องการเหล็ก เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ปี 2553

บริษัท POSCO ของเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก คาดการณ์ว่าความต้องการเหล็กของโลกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2553 โดยบริษัทวางแผนที่จะเพิ่มผลผลิตเหล็กดิบอยู่ที่ระดับ 32 ล้านตันในปี นี้ จากที่ผลิตได้ต่ำกว่า 30 ล้านตันเมื่อปี 2552

(ที่มา : www.steelmillsoftheworld.com วันที่ 16 มกราคม 2553)

ผู้ประกอบการของจีนลงทุนในอินโดนีเซีย

บริษัท China Nickel Resources Holding Co Ltd วางแผนลงทุนจำนวน 220 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในโรงงานเหล็กซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของ Kalimantan บนเกาะบอร์เนียว ของอินโดนีเซีย โดยโรงงานแห่งนี้มีกำลังการผลิตบิลเล็ต (Billet) จำนวน 500,000 ตันต่อปี และกำลังการผลิตจะค่อยๆเพิ่มขึ้นเป็น 3 ล้านตันต่อปี ภายในเวลา 5 ปี ทำให้มีการลงทุนรวมสูงถึง 3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยผลผลิตประมาณร้อยละ 40 จะจำหน่ายภายในประเทศอินโดนีเซีย ส่วนที่เหลือคาดว่าจะส่งออกไปยังจีน

(ที่มา : Reuters, วันที่ 21 มกราคม 2553)

อินเดียสูญเสียอันดับความเป็นผู้นำเข้าทองคำ

อินเดีย สูญเสียความเป็นผู้นำเข้าทองคำอันดับหนึ่งของโลก โดยในปี 2551 อินเดียนำเข้าทองคำทั้งสิ้น 420 ตัน แต่ในปี 2552 การนำเข้าลดลงอยู่ที่ระดับ 200 ตัน

ในปี 2552 จีนได้กลายเป็นผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของโลกนำหน้าอินเดีย ซึ่งอินเดียถือครองตำแหน่งมาหลายปี ผลจากความความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในจีน และการลดลงของยอดจำหน่ายเครื่องประดับทองคำในอินเดีย เป็นผลให้อินเดียตกอันดับความเป็นผู้นำลง โดยจีนมีความต้องการทองคำรวมทั้งสิ้น 432 ตัน ซึ่งก่อนหน้านี้ อินเดียจะนำเข้าทองคำประมาณ 600-800 ตันทุกๆปี

(ที่มา : www.chinaminig.org วันที่ 5 มกราคม 2553)

ผลผลิตแร่ดีบุกของประเทศเปรูลดลงในปี 2552

ผลผลิตแร่ดีบุก ในปี 2552 ของเปรูลดลง 3.9% อยู่ที่ระดับ 37,503 ตัน และผลผลิตโลหะดีบุกลดลงร้อยละ 10.6 อยู่ที่ระดับ 33,920 ตัน เช่นเดียวกับผลผลิตของตะกั่ว สังกะสี โมลิบดีนัม และแร่เหล็ก ในประเทศก็ลดลงเช่นเดียวกัน แต่ผลผลิตทองคำและเงิน กลับเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

ประเทศเปรู เป็นผู้ผลิตแร่ดีบุกใหญ่เป็นอันดับสามของโลก รองจากจีน และอินโดนีเซีย โดยผลผลิตแร่ดีบุกมาจากเหมือง Minsur's San Rafael

(ที่มา : www.itri.co.uk , วันที่ 28 มกราคม 2553)

สถานการณ์บ็อกไซต์และฟลูออโรสปาร์ในจีน

โดย นายบุญจิวโลก์ ขุนอินทร์

จากการที่รัฐบาลจีนมีนโยบายสนับสนุนการส่งออกที่เพิ่มมูลค่าการใช้ทรัพยากรภายในประเทศมากกว่าการส่งออกในรูปของวัตถุดิบแร่ รัฐบาลจีนได้ประกาศใช้มาตรการควบคุมการส่งออกวัตถุดิบแร่ที่สำคัญ เช่น ถ่านโค้ก บ็อกไซต์ ฟลูออโรสปาร์ รีแฟกทอรีเคลย์ และกลุ่มแร่หายาก กอปรกับปัญหาด้านการผลิตที่ทำให้ผลผลิตวัตถุดิบแร่มีแนวโน้มลดลง จนเกิดการคาดการณ์ว่าราคาของวัตถุดิบแร่ที่สำคัญหลายชนิดจะปรับตัวสูงขึ้นในไตรมาสแรกของปี 2553 และกลายเป็นปัญหาที่มีผลกระทบอย่างมากในตลาดโลก เนื่องจากจีนเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบแร่รายใหญ่ที่สุดในโลก

สถานการณ์บ็อกไซต์

บ็อกไซต์เป็นหนึ่งในวัตถุดิบแร่ที่รัฐบาลจีนควบคุมการส่งออกโดยใช้การขึ้นค่าธรรมเนียมการส่งออกแร่บ็อกไซต์ที่ยังไม่ผ่านการแยก

โลหะ จากเดิม 20 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในปี 2552 เป็น 44 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ในปี 2553 และรัฐบาลจีนยังสนับสนุนการส่งออกของอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ใช้บ็อกไซต์เป็นวัตถุดิบ ด้วยการยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกและภาษีส่งออกร้อยละ 15 ใน Brown fused alumina ขณะที่ภาษีส่งออกของ White fused alumina ยังเก็บในอัตราเดิม นอกจากนี้ การทำเหมืองแร่บ็อกไซต์ของจีนต้องพบอุปสรรคจากอากาศหนาวเย็นอย่างรุนแรงที่ไม่ได้เกิดตามฤดูกาล ทำให้เหมืองทางภาคเหนือของจีนต้องปิดทำการมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปี 2552 ส่งผลให้ผลผลิตบ็อกไซต์ลดลง และเป็นที่วิตกกังวลอย่างมากในตลาดโลก

¹ แปลและเรียบเรียงจาก : Chinese announces 2010 licence fees. "Industrial Minerals" 24 January 2010 from www.indmin.com

สถานการณ์ฟลูออโรสปาร์

รัฐบาลจีนได้ประกาศใช้มาตรการควบคุมการผลิตฟลูออโรสปาร์ แม้ว่าจะสวนทางกับยอดขายที่เพิ่มขึ้นหลังจากงที่มา

ตลอดทั้งปี 2552 ก็ตาม โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลไม่อนุญาตให้มีการสำรวจและการลงทุนเปิดเหมืองใหม่ เนื่องจากต้องรอการประกาศใช้มาตรฐานการเข้ามาลงทุนทำเหมือง ซึ่งคาดว่าจะประกาศใช้ได้ในวันที่ 1 มีนาคม 2553 ทำให้ปริมาณสำรองของฟลูออโรสปาร์ในสต็อกของผู้ผลิตทยอยลดลง นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังยกเลิกโควตาส่งออก เนื่องจากไม่มีผู้ส่งออกมาประมวลขอโควตา ส่งผลให้ราคาฟลูออโรสปาร์ของจีนในปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็น 230-240 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ขณะที่ราคาฟลูออโรสปาร์ของเม็กซิโกซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับที่สองของโลกก็อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยราคาฟลูออโรสปาร์เกรดธรรมดาอยู่ที่ 260-290 เหรียญสหรัฐต่อตัน และราคาฟลูออโรสปาร์เกรดดีอยู่ที่ 300-360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน และผู้ผลิตในเม็กซิโกมีแนวโน้มที่จะปรับราคาสูงขึ้นถึงร้อยละ 10-75 อีกด้วย

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

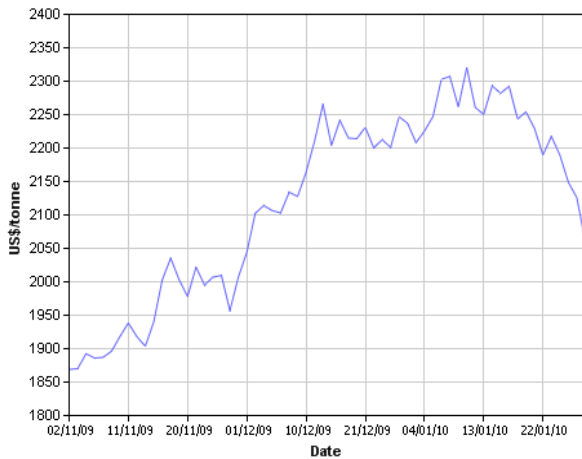
หลังจากจีนใช้มาตรการควบคุมการส่งออกวัตถุดิบแร่ที่สำคัญ ส่งผลให้ผู้ผลิตในจีนซื้อวัตถุดิบแร่ได้ในราคาถูกลง และมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการกีดกันการส่งออกวัตถุดิบแร่ ทำให้ผู้ผลิตจากต่างประเทศต้องซื้อวัตถุดิบในราคาแพงและมีความสามารถในการแข่งขันลดลงด้วย ประเทศผู้นำเข้าวัตถุดิบแร่จากจีน ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และเม็กซิโก ได้ร่วมกันร้องเรียนต่อองค์การการค้าโลก (WTO) และ WTO ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อยุติกรณีพิพาทนี้ โดยแคนาดาซึ่งเป็นหนึ่งในคณะกรรมการมีความวิตกกังวลว่าการควบคุมการส่งออกวัตถุดิบแร่ที่สำคัญของจีนจะนำไปสู่การบิดเบือนตลาด และคาดหวังว่าการกีดกันของ WTO จะสามารถโน้มน้าวให้จีนยุติการกระทำดังกล่าว

ราคาแร่และโลหะที่น่าสนใจ

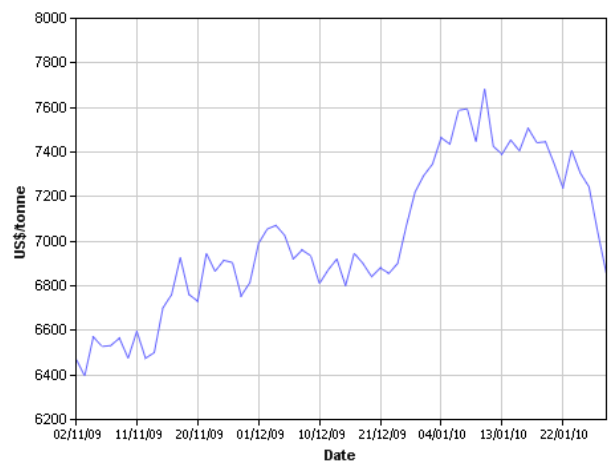
โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

Non-ferrous metals (www.lme.com)

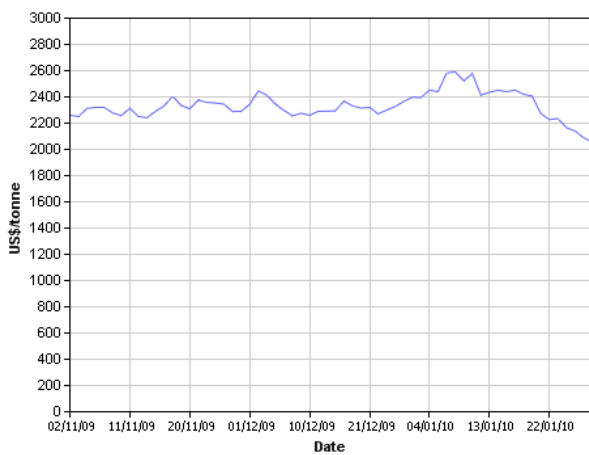
ราคาโลหะอะลูมิเนียม ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

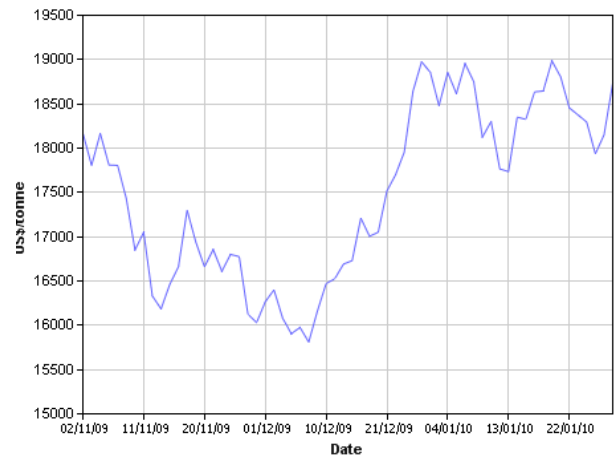
ราคาโลหะทองแดง ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

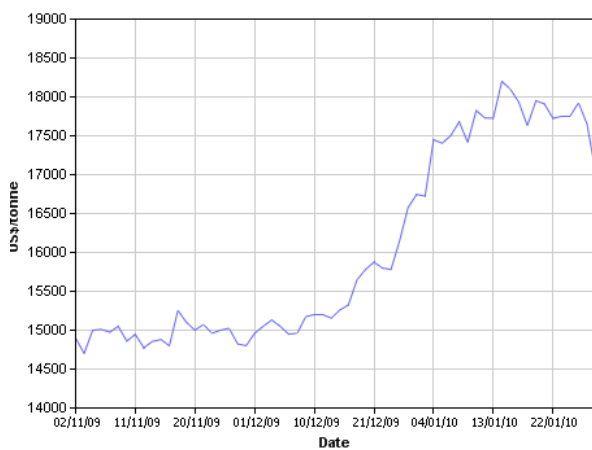
ราคาโลหะตะกั่ว ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

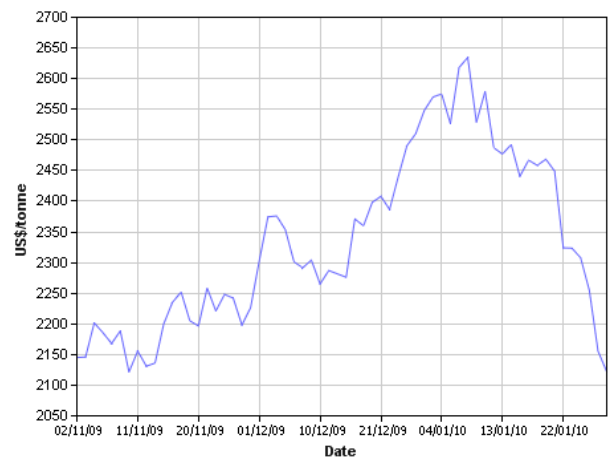
ราคาโลหะนิกเกิล ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

ราคาโลหะดีบุก ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

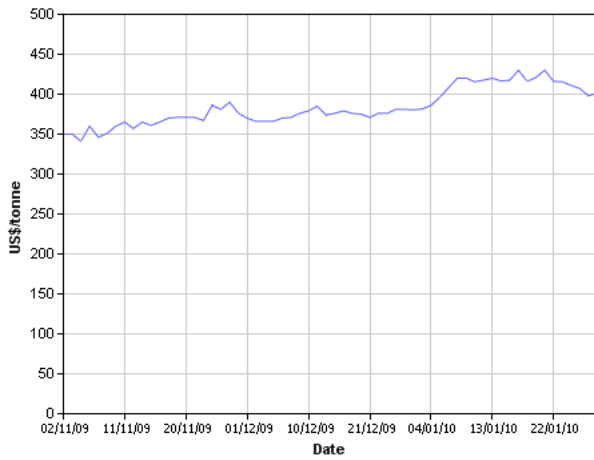

ราคาโลหะสังกะสี ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

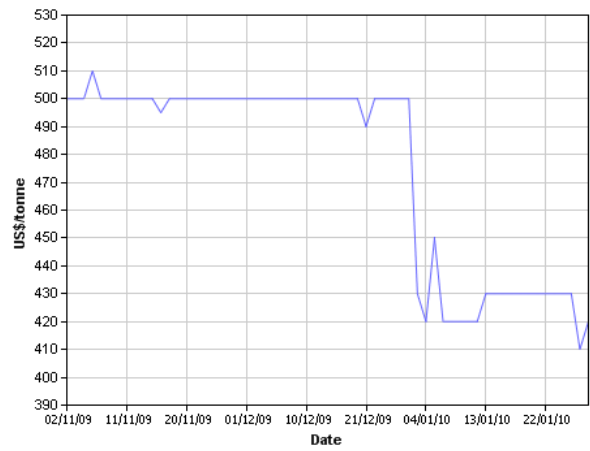

Steel Billet (www.lme.com)

ราคา Mediterranean Steel Billet ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

ราคา Far East Steel Billet ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

Precious Metals (www.metalprices.com)

ราคาโลหะทองคำ ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

ราคาโลหะเงิน ช่วง 1 พ.ย. 52- 31 ม.ค. 53

ราคาแร่ที่น่าสนใจ

ชนิดแร่	หน่วย	ม.ค. 53	ธ.ค. 52	พ.ย. 52
Antimony ⁽¹⁾	US\$/ton	5,750	5,750	6,075
Barite ⁽²⁾				
- Chemical grade (Chinese, CIF Gulf Coast)	US\$/ton	92-114	92-114	92-114
- Drilling grade (Unground) (API Grade, Chinese Gulf Coast)		97-108	94-108	94-108
Coal (Newcastle Coal Price Index) ⁽³⁾	US\$/ton	95.20	81.85	79.55
Diatomite ⁽²⁾ (USA, flux-calcined filter-aids, del UK)	£/ton	540-750	540-750	380-420
Feldspar ⁽²⁾				
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Crude, -10mm size bulk	US\$/ton	22-23	22-23	22-23
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Glass grade, -500 microns, bagged		70	70	70
Gypsum ⁽⁴⁾ (HS 25201000001: Thailand export price)	฿/ton	n.a.	545.1	550.5
Iron ore ⁽⁵⁾ (HS 2601: China import form Australia price)	US\$/ton	n.a.	82.6	78.91
Kaolin ⁽²⁾				
- No 1 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton	US\$/ton	146-185	146-185	146-185
- No 2 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton		95-147	95-147	95-147
Manganese ⁽¹⁾	US\$/ton	2,625	2,650	2,600
Mercury ⁽¹⁾	US\$/flask	550	550	600
Potash ⁽²⁾ (Muriate 60% K ₂ O, Standard, bulk, FOB Saskatchewan)	C\$/ton	400-430	450-480	500-530
Silver ⁽¹⁾	US\$/tr.oz	16.5	17.0	17.8
Tantalum ⁽¹⁾	US\$/lb.	39.5	39.5	39.5
Tin ⁽¹⁾	US\$/kg	17.7	15.8	14.8
Tungsten ⁽¹⁾	US\$/ton	14,685	14,685	14,520
Zinc ore ⁽⁵⁾ (HS 2608: China import from Australia price)	US\$/ton	n.a.	592.3	598.6

ที่มา: 1) www.mineralprices.com

2) วารสาร Industrial Mineral

3) www.globalcoal.com

4) กรมศุลกากร

5) www.gtis.com/gta

มุมมองทางเศรษฐศาสตร์

บทเรียนจากแม่น้ำ Tsoolum: เมืองแร่ระดับมลพิษระยะยาว

โดย ทานตะวัน อุดมธรรมกุล

แม่น้ำ Tsoolum เคยเป็นแม่น้ำที่สะอาดบริสุทธิ์ในเมืองแวนคูเวอร์ ซึ่งไหลจากบริเวณภูเขาของซิงตันจนถึงปากแม่น้ำคอร์เทนซ์ อีกทั้งเป็นเวลากว่าสองพันปีมาแล้วที่แม่น้ำ Tsoolum ได้หล่อเลี้ยงสังคมมนุษย์และระบบนิเวศวิทยาตลอดเส้นทางที่ Tsoolum ไหลผ่าน ทั้งนี้ Tsoolum ยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาแซลมอนหลากหลายสายพันธุ์ เช่น coho, pink, chum และ cutthroat และยังมีปลาเทราท์หัวเหล็กซึ่งมีน้ำหนักตัวมากกว่า 23 ปอนด์ขึ้นไป

แต่หลังจากสงครามโลก ได้มีการตัดไม้และการผันน้ำการเกษตรในบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำก่อให้เกิดผลกระทบต่อแม่น้ำอย่างมาก อีกทั้งยิ่งกว่านี้ในปีพ.ศ.2507 บริษัท Mt. Washington Copper Mining จำกัด ได้เริ่มเปิดกิจการเหมืองแร่ทองแดงขนาดเล็กในภูเขาบริเวณต้นน้ำ ซึ่งเพียงช่วงสามปีในการดำเนินกิจการ

บริษัทฯ ได้ขุดแร่ไปกว่า 360,000 ตัน รวมทั้งดินที่เกิดจากการทำเหมืองและไม่สามารถใช้ประโยชน์

ได้กว่า 940,000 ตัน ก่อนที่ผู้ประกอบการจะยกเลิกกิจการโดยไม่เหลือวเลไปในปีพ.ศ.2507

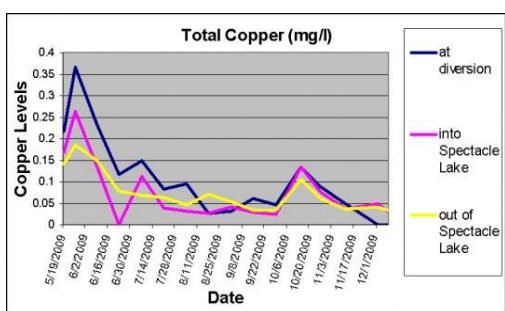
แม้ว่าเหมืองดังกล่าวจะเป็นเหมืองขนาดเล็กในภูเขา ที่ครอบคลุมบริเวณเพียง 13 เฮกเตอร์ (ประมาณ 130,000 ตารางเมตร) หากแต่หลังจากที่บริษัทฯ ได้เลิกกิจการในปีพ.ศ.2507 บริษัทฯ ได้ทิ้งมลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อเกินกว่าขนาดพื้นที่ของเหมืองไว้เบื้องหลัง ส่งผลให้ระบบนิเวศเริ่มแปรปรวน ซึ่งเห็นได้ชัดจากจำนวนปลาแซลมอนพันธุ์ coho ที่ลดจำนวนลงอย่างต่อเนื่อง จากเดิม 15,000 ตัว จนเหลือน้อยกว่า 14 ตัว ในปี พ.ศ.2530 ทั้งนี้ปลาแซลมอนพันธุ์ coho สามารถโตเต็มที่ได้ใน 14 เดือนหลังจากฟักออกจากไข่ แต่ด้วยเหตุที่เป็นปลาที่ค่อนข้างอ่อนแอต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ ดังนั้นมลพิษที่เกิดจากการระบายน้ำในเหมืองจึงทำให้ปลาแซลมอนพันธุ์ coho ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ส่วนปลาเทราท์หัวเหล็กซึ่งเป็นปลาที่เคยชินกับการอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำสะอาดมานาน เมื่อคุณภาพน้ำเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ปลาเทราท์หัวเหล็กไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสภาพน้ำได้ ส่งผลให้เกิดการลดจำนวนลงเช่นกัน

อย่างไรก็ตามความพยายามที่จะทำให้แม่น้ำกลับมาเป็นเหมือนเดิมก็ต้องใช้เงินจำนวนมหาศาล ซึ่งในปัจจุบันรายงานจากภาครัฐชี้ให้เห็นว่า ไม่มีปลาแซลมอนปรากฏในแม่น้ำ Tsoolum อีกต่อไป ส่วนปลาเทราท์หัวเหล็กก็มีการอพยพไปอยู่ที่อื่นจนสิ้นจำนวน ซึ่งทั้งหมดเป็นการสูญเสียมหาศาลสำหรับแม่น้ำ Tsoolum อีกทั้งในปีพ.ศ. 2528 การประมงในแม่น้ำ Tsoolum ที่เคยสร้างรายได้ให้แก่

ชุมชน มากกว่า 2 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ได้ใกล้ถึงจุดจบอย่างแท้จริง รัฐบาลได้ประเมินค่าความเสียหาย ซึ่งได้ข้อสรุปว่า “แหล่งทรัพยากรปลาที่เชื่อว่าจะลดลง (ประมาณ 90 %) เนื่องมาจากการระบายน้ำเสียจากเหมืองแร่บนภูเขาขิงตัน” ซึ่งมูลค่าการเสียหาย ที่คำนวณเฉพาะการ ประมงและภาษีประชาชนที่จ่ายไปเพื่อทำความสะอาดเมือง อย่างน้อยกว่า 60 ล้านเหรียญสหรัฐ

เป็นอย่างไรกันบ้างครับ บทสรุปของแม่น้ำ Tsolum ที่ “เคย” สะอาดและอุดมสมบูรณ์ขนาดนี้ แต่ต้องแบกรับผลกระทบมหาศาลจากเหมืองแร่ ที่ผู้ประกอบการไร้ซึ่งจรรยาบรรณ และระบบทุนนิยมจนเกินพอดี มุ่งที่จะพัฒนาประเทศของตน จนละเลยสิ่งแวดล้อมของส่วนรวม จึงทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ(อาจจะทางอื่นๆ อีกด้วย) ก่อให้เกิดการสูญเสียมากมายมหาศาล ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วผมว่า มันน่าจะเกิดการประมาณการของทางรัฐบาล แคนาดา เพราะเป็นแค่การรวมผลกระทบทางการประมงและการทำความสะอาดเมือง แต่ยังไม่รวมถึงผลกระทบทางด้านสังคมอื่นๆ เช่น ผลกระทบต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ เป็นต้น แต่ยังคงดิ้นะครับ ที่ทางรัฐบาลตั้งใจที่จะแก้ปัญหาได้อย่างจริงจัง มีการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

จากกราฟที่ 1 จะเห็นได้ว่าปริมาณการตกค้างของทองแดงในแม่น้ำ Tsolum ลดลงมากจนเห็นได้ว่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 0.1 mg/l จากแม่น้ำสายที่อันตราย มีมลพิษสูง จนไม่สามารถมีสิ่งมีชีวิตและใช้ประโยชน์ได้ แต่กลับมาเป็นแม่น้ำที่สะอาดดั้งเดิม (แม้ว่าจะต้องสูญเสียเงิน

ในการบำบัดและโอกาสต่างๆ) ปัจจัยอะไรที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ฉบับหน้าผมจะกลับมาเล่าต่อ นะครับ ส่วนใครอคใจรอไม่ไหวสามารถเข้าไปดูก่อนได้ที่ <http://tsolumriver.org//> นะครับ

อ้างอิง

- Safe Drinking Water Foundation
<http://www.safewater.org/>
- Tsolum River Restoration Society
<http://tsolumriver.org//>

สาระน่ารู้

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin)

โดย นางสาวสุรี ปาลวงค์

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROO) หมายถึง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำหนดประเทศที่เป็นแหล่งที่มาของสินค้า ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์หนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเปิดตลาด

การค้าเสรี และเป็นหนึ่งในสิบหกของข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแอกต์ (General Agreement on Tariff and Trade: GATT) และได้กลายมาเป็นกฎระเบียบขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization :WTO) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 โดยกำหนดให้สินค้านำเข้าส่งออกทุกชนิดภายใต้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า แสดงแหล่งกำเนิดหรือที่มาของสินค้าเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานร่วมกับกฎเกณฑ์อื่นในเวทีการค้าระหว่างประเทศ สมาชิกด้วยกัน โดยให้ถือว่า “ สินค้าที่มีแหล่งกำเนิด ณ ที่ใด ให้ถือเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศนั้น” ซึ่งสินค้าที่ได้แหล่งกำเนิด (Origin Conferred Goods) จะมีหลักฐานแสดงหรือใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin) ที่แสดงชื่อประเทศนั้นเป็นสำคัญ ดังนั้น การได้แหล่งกำเนิดสินค้าจึงเป็นเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ขั้นตอนการผลิตที่เกิดขึ้นในประเทศสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการผลิตจริง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้มีการแอบอ้างเอาสินค้าที่ผลิตจากประเทศอื่นมาสวมสิทธิ์ว่าเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศสมาชิกตัวเอง ทั้งนี้ สินค้าที่ได้แหล่งกำเนิดตามเกณฑ์นี้จะได้สิทธิประโยชน์พิเศษ ได้แก่ การลดอากรขาเข้า ซึ่งจะทำได้เปรียบเหนือประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกได้

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าถือเป็นเกณฑ์ที่มีความสำคัญต่อระบบการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มีมาตรฐานสากลระหว่างประเทศสมาชิก ในการพิจารณา ร่วมกับกฎเกณฑ์หรือหลักปฏิบัติอื่นให้เป็นแบบอย่างเดียวกัน ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้ประเทศหนึ่งประเทศใดกำหนดกฎเกณฑ์พิเศษของตัวเองมาเป็นข้อกีดกันสินค้าจากประเทศอื่นโดยเฉพาะเจาะจงได้ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้กรอบข้อตกลงขององค์การการค้าโลก โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้เป็นการทั่วไปสำหรับสมาชิกองค์การการค้าโลก (Non-Preferential Rules of Origin) เป็นการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรทั่วไปไม่จำกัดภูมิภาคเพียงแต่ประเทศที่ใช้สิทธิต้องเป็นสมาชิก WTO

2. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ใช้เฉพาะภูมิภาค (Preferential Rules of Origin) เป็นกฎที่ใช้สิทธิพิเศษสำหรับคู่เจรจาที่ทำการตกลงกันไว้ซึ่งอาจเป็นการเจรจาทำเขตการค้าเสรีต่างๆ ทั้งพหุภาคีและทวิภาคี หลักเกณฑ์อาจแตกต่างกันบ้างในแต่ละข้อตกลงซึ่งรายละเอียดปลีกย่อยเป็นไปตามข้อตกลงแหล่งกำเนิดสินค้านั้นๆ

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้ามีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อระบบการค้าระหว่างประเทศ ดังนี้

1. ใช้ประเมินอากรขาเข้าได้ถูกต้องตามหลักที่ได้หรือไม่ได้แหล่งกำเนิด

ในกรอบการค้าเสรีของ WTO และ กฎแหล่งกำเนิดสินค้านั้นนอกจากจะมีไว้สำหรับประเทศสมาชิกในการจัดเก็บอากรขาเข้าในอัตรา MFN (หลักปฏิบัติซึ่งชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์อย่างยิ่ง หรือ Most Favored Nation Treatment: MFN) แล้ว กฎนี้กำลังจะนำมาใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries) ในการลดและยกเว้นอากรเป็นการเฉพาะ กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้จึงสามารถใช้แยกแยะแหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อพิจารณาจัดเก็บอากรขาเข้าได้อย่างถูกต้อง เช่น สินค้าแร่จากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้แหล่งกำเนิดส่งมาจำหน่ายในประเทศไทยจะได้รับยกเว้นอากร แต่ถ้าไม่ได้แหล่งกำเนิดก็จะถูกจัดเก็บอากรที่อัตราร้อยละ 10 (MFN) เป็นต้น หลักการนี้ยังใช้อย่างแพร่หลายในกรณีที่ไทยเปิดการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) หรือการค้าเสรีทวิภาคี (Bilateral Free Trade Agreement : BFTA) อีกด้วย

2. ใช้พิจารณาลงทุนเพิ่มหรือผลิตวัตถุดิบขึ้นในประเทศเพื่อให้สินค้าส่งออกได้แหล่งกำเนิด

จากความตกลงเรื่องกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าหรือ (Agreement on Rules of Origin) มีจุดยืนของการได้แหล่งกำเนิดโดยใช้วัตถุดิบในประเทศมาผลิตเป็นสินค้าส่งออก กฎนี้จึงสนับสนุนให้มีการใช้วัตถุดิบในประเทศ เพื่อสิทธิประโยชน์ด้านอากรขาเข้าและการแข่งขันทางการค้าที่ประเทศเป้าหมาย หากยังไม่มียุทธวิธีดังกล่าวก็ควรที่จะลงทุนผลิต

วัตถุดิบขึ้นมาในประเทศ หากเป็นเขตการค้าเสรีก็อาจจะเลือกนำเข้าวัตถุดิบนั้นจากประเทศสมาชิกด้วยกันเป็นทางเลือกได้

3. ใช้แสดงที่มาหรือแหล่งกำเนิดที่ถูกต้องและเป็นจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

การแสดงแหล่งกำเนิดสินค้าที่ถูกต้อง หมายถึง การแสดงชื่อประเทศผู้ผลิตสินค้าที่แท้จริง ไม่ใช่เพียงแค่ผู้นำเข้าส่งออกเพื่อการค้านั้น กฎนี้ยังสามารถนำไปใช้ผูกพันหรือใช้ร่วมกับกฎสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ดีที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้กำหนดกฎเกณฑ์เพื่อแสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าบริการ การลงทุน หรือทรัพย์สินทางปัญญาได้อีกด้วย กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าในลักษณะนี้จึงช่วยให้การค้า การลงทุนต่างๆ มีความชัดเจนและโปร่งใสมากขึ้น

4. ใช้ปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นไปตามเงื่อนไขของการได้แหล่งกำเนิดสินค้าบางประเภทมีเงื่อนไขการได้แหล่งกำเนิดเป็นการเฉพาะ (Product Specific Rules) เช่น การทำปฏิกิริยาทางเคมี (Chemical Reactions) เพื่อผลิตสารเคมีต่างๆ การฟอกย้อมสีสิ่งทอ ผนวกกับการปั่นด้ายทอผ้า การผลิตเหล็กรีดร้อนและเหล็กรีดเย็นในประเทศเดียว การฟอกหนัง การประกอบชิ้นส่วน (Assembly) ฯลฯ เงื่อนไขเฉพาะเหล่านี้มักถูกกำหนดให้เป็นข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้แหล่งกำเนิด ผู้ประกอบการ จึงต้องลงทุนและผลิตให้เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้น

5. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกนำเข้าวัตถุดิบที่มีแหล่งกำเนิดถูกต้องตามหลักเกณฑ์ หรือย้ายฐานการผลิตไปประเทศเป้าหมาย หรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาและคุณภาพตามความต้องการของตลาด ดังนั้น วัตถุดิบจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการได้แหล่งกำเนิด การมีวัตถุดิบหรือการเลือกนำเข้าวัตถุดิบที่ถูกต้องและเหมาะสมจะมีส่วนช่วยในการใช้สิทธิประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แหล่งกำเนิดสะสมผสมผสานกับการใช้วัตถุดิบจากประเทศอื่นภายใต้เกณฑ์แหล่งกำเนิดมูลค่าเพิ่ม เช่น เกณฑ์มูลค่าเพิ่มร้อยละ 40 หมายถึง สัดส่วนมูลค่าเพิ่มจากการผลิตและการใช้วัตถุดิบในประเทศอย่างน้อยร้อยละ 40 และนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศได้อีกร้อยละ 60

6. ใช้เป็นเครื่องมือช่วยพิสูจน์แหล่งกำเนิดสินค้าได้อย่างถูกต้องต่อการใช้มาตรการตอบโต้ทางการค้า เช่น มาตรการปกป้องตลาดในประเทศ (Safeguard) หรือมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

(Anti-Dumping Measure) ซึ่งเพิ่มขึ้นตามจำนวนการเปิดการค้าเสรีที่มีมากขึ้น

7. ใช้เป็นหลักฐานประกอบการเก็บอากรขาเข้าสินค้าภายใต้โควตาหรือเงื่อนไขเฉพาะที่กำหนดขึ้น โดยไม่ให้ประเทศอื่นใช้แอบอ้างแหล่งกำเนิดของอีกประเทศหนึ่งมาแย่งใช้โควตานี้

8. ใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำสถิติการค้าได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

9. ช่วยป้องกันมิให้มีการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกมาแปรรูปหรือดัดแปลงเพียงเล็กน้อยและแอบอ้างการได้แหล่งกำเนิดเพื่อใช้สิทธิลดอากรขาเข้าอีกประเทศหนึ่ง